

Den nye byråden har en merkelig forståelse for hva beklagelse er. Se hennes kommentar under punkt 1 og les selv Utdanningsetatens brev til meg av den 15.8.2016
<http://clemens.saers.com/resources/søgnen-aug-2016.jpg>

Punkt 2 - her svarer byråden på noe annet enn det Mehmet spør om

Punkt 3 - her bekrefter byråden at jeg fikk et «tilbud» under megling som jeg tok initiativ til, under forutsetning av at jeg sa opp min stilling. Hun glemmer at tilbudet også inneholdt blomst og en pen tale.

Men det var kommunen som fikk mye kritikk i tingrettens dom i april 2018. Hvorfor er det jeg som da må straffes med å si opp min stilling. Det er dette kommunen kaller for en minnelig løsning?!

Punkt 4 - her oppgir byråden en for lav sum for kostnader kommunen har for behandlingen i lagmannsretten. Det riktige beløpet leser du i kvitteringen som jeg har lagt ved her.

Punkt 5 - Det var jeg som tok initiativ til rettsmekling med en dommer fra lagmannsretten til stede den 14.12.2018

Punkt 6 - byråden velger bevisst å ikke referere fra tingrettens dom og lagmannsrettens dom der kommunen får kritikk på flere punkter. Ved å ikke nevne det får leseren inntrykk av at kommunen hadde alt på stell. Noe som er feil:

Tingretten sier: Retten finner etter dette tilbakeholdelsen av informasjon kritikkverdig, idet taushetsplikten vanskelig kan forstås slik at informasjon om det farepotensial Eleven representerte ikke kunne formidles til alle som kunne tenkes å komme i kontakt med ham.

Lagmannsretten sier: Lagmannsretten er enig med tingretten i at gjerningsmannens atferd på skolen – iallfall i mars 2014 da han ble bortvist for fem dager – var av en slik karakter at det var et sikkerhetsmessig behov for å informere alle lærerne på skolen om ham. De lærerne som hadde klassen, kjente til hans eksplosive temperament og hvordan han skulle håndteres for å unngå å provosere ham unødige. Imidlertid var skoleledelsen oppmerksom på at gjerningsmannen var lite til stede i undervisningen i egen klasse. De må også ha visst at det da var en risiko for at han kunne oppsøke andre klasserom enn sitt eget i undervisningstiden. Når man på denne tiden ikke lenger hadde miljøarbeider/vekker særskilt i denne klassen som fulgte med på hva han og de øvrige guttene med problematferd foretok seg på skolen, slik rektor hadde satte inn i en periode høsten 2013, så var det ekstra viktig at også skolens øvrige lærere fikk vite om hans aggresjonsproblemer og hvordan man best skulle håndtere ham.

Dersom Saers hadde fått kjennskap til dette på forhånd, ville han sannsynligvis møtt og behandlet denne forstyrrelsen i eget klasserom på en annen og mer hensiktsmessig måte. Blant annet ville han neppe prøvd å skyve fysisk på gjerningsmannen, og kanskje derved ha unngått kvelertaket. Selv om Saers hadde vært lærer i mange år og derfor hadde lang erfaring i å håndtere alle typer elever, finner lagmannsretten det klart at risikoen for at han selv eller hans elever kunne bli skadet av gjerningsmannen, ville vært redusert dersom Saers hadde vært kjent med hans aggresjonsproblemer.

Lagmannsretten mener, som tingretten, at lovpålagt taushetsplikt ikke var til hinder for at informasjon kunne gis til alle skolens lærere i dette tilfellet.

På dette grunnlaget mener lagmannsretten at den begrensede informasjon om personlige forhold som i lys av formålet var nødvendig å gi til de medlemmene av lærerkollegiet som ikke allerede var kjent med dette, kunne vært gitt med grunnlag i forvaltningsloven § 13 a nr. 1 og/eller 3. Lagmannsretten mener videre at det var **kritikkverdig av ledelsen ved skolen** – først og fremst rektor – at det ikke ble gjort.